

Kl. 15.50

Morten Homann (SF):

Nu kan man jo sige, at det i og for sig kunne være lidt ligegyldigt, hvad SF's stillingtagen til det her lovforslag skulle være, al den stund at der er tale om et EU-direktiv, som uanset hvad vil blive implementeret i dansk lovgivning.

Når det så er sagt, skal det ikke være nogen hemmelighed, at de godt 100 mio. kr., der ifølge lovforslaget vil være i tabte skatteindtægter på det her forslag, er nogle penge, som vi langt hellere ville have brugt på noget andet i SF. Det er vi bestemt lidt bekymrede over, så derfor vil vi gerne se nærmere på ikke mindst den del i udvalgsarbejdet. Ligeledes vil vi også gerne se på den måde, som det her i øvrigt påvirker kompleksiteten i skattesystemet.

Så vil vi gerne se nærmere på forslaget i udvalgsarbejdet, inden vi gør vores endelige stilling op.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan godt forstå, hvorfor SF's ordfører står og væver oppe på denne talerstol, for hvis jeg var medlem af et parti, der havde noget som helst med socialisme i sit navn og var udsat for, at min EU-ordfører, eller hvem det er i jeres parti, der har været med, havde stemt for det her i Europaudvalget, så ville jeg også stå og væve.

Men måske hr. Morten Homann kan være lidt mere klar i mælet og forklare, hvordan det kan være, at SF var så klar i mælet i forbindelse med, der skulle gives forhandlingsmandat til regeringen i forbindelse med denne her lovgivning?

Det undrer mig noget, at SF kan gå med til noget som helst, der øger muligheden for aggressiv skattetænkning for de multinationale selskaber, og det er konsekvensen af denne her lovgivning.

Er det sådan en del af SF's nye EU-strategi, at til alt, hvad der kommer fra EU, nikker vi og siger ja og amen og stemmer selvfølgelig ja, selv om det er med til at øge uligheden i verden, hvis bare det er et direktiv, eller hvor har vi SF hende?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Man har SF der, hvor man arbejder for at få mest mulig lighed i det danske samfund og få gjort det muligt for folk, der vil drive en reel virksomhed, at gøre det på nogle fornuftige vilkår.

Jeg må med skam meddele fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at jeg ikke var til stede på det europaudvalgsmøde, hvor denne her sag blev behandlet, al den stund at jeg hverken er medlem af eller stedfortræder i Europaudvalget. Så hvis fru Pernille Rosenkrantz-Theil vil have en sådan nærmere gennemgang af, hvordan det møde forløb, så må jeg med skam henvise til medlemmerne af Europaudvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg glæder mig i hvert fald til under en af de næste to behandlinger at høre, hvad det er, der er foregået på det europaudvalgsmøde.

Men altså er det, vi har at gøre med her, i princippet det, at SF – og det synes jeg ikke rigtig jeg fik svar på – har tænkt sig at sige ja og amen til direktiverne, fordi de, som hr. Morten Homann selv sagde i ordførerindlægget, alligevel bliver gennemført. Når hr. Morten Homann står og siger, at SF vil arbejde for større lighed i verden, så undrer det mig jo såre at komme her ned og skulle behandle et lovforslag, som handler om at give 100 mio. kr. til de multinationale selskaber, og at SF så har stemt ja til forhandlingsmandatet. Det er da mærkværdigt.

Det kan selvfølgelig godt være, SF har en anden opfattelse end Enhedslisten af, hvem det er, der har behov for flere penge i denne her verden. Det tror jeg egentlig ikke. Og derfor synes jeg, det ville være rart, hvis vi kunne få sådan en generel melding fra SF om, at man selvfølgelig ikke har tænkt sig at stemme for så top tåbelige direktiver som det, der kommer her, blot fordi det kommer fra EU. Eller hvordan er det, jeres EU-linje hænger sammen i dag?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg tror, jeg sagde meget klart i mit ordførerindlæg, at SF ville gå nærmere ind i denne her diskussion under udvalgsarbejdet, før vi gjorde vores endelige stilling op omkring det her lovforslag. Og det er jo netop, fordi når vi skal gøre op, hvor det er, vi gerne vil bruge 100 mio. kr., så er det klart, at det ikke er det her, som står først for. Derfor er det klart, at vi skal have belyst meget nøje, hvad det er, der ligger i det her forslag, og hvilke konsekvenser det får, før vi gør vores endelige stilling op.